

ikke fremtidig tilkomme nogen paa Grund af hans særlige Stilling til Skolen. Dog skal den, der hidtil har nydt saadan Fri-tagelse, ogsaa fremdeles nyde den for Børn, der den 1. August 1918 maatte være Elever i nogen af de her omhandlede Skoler.

§ 5. Den Skatteindtægt, hvorefter Afgiftens Størrelse fastsættes, er den, hvoraf Indkomstskatten til Staten beregnes.

§ 6. Afgiftens Ligning sker i Forhold til Skoleaaret, altsaa for Tiden fra 1. August til 31. Juli, saaledes at der med Hensyn til Nedsættelse paa Grund af Børnetallet (§ 2) regnes med de Børn, der ved Skoleaarets Begyndelse er under 15 Aar, og ikke tages Hensyn til Forøgelser i Børnetallet, der maatte ske i Aarets Løb.

Af disse Bestemmelser er imidlertid Reglerne i §§ 5—6 optagne i nærværende Lovforslag, og det bør formentlig kun være de i Regulativets §§ 1—3 omhandlede Bestemmelser, der fremtidig gives paa Finansloven. Med Hensyn til Bestemmelsen i Regulativets § 4 bemærkes, at efter Lovforslaget vil alle, der efter deres Indtægt er afgiftspligtige, komme til at udrede Afgift; dog maa man anse det for billigt, at den, der paa Grund af sin særlige Stilling ved Skolen hidtil har haft sine Børn gratis i Skolen, bevarer denne Ret for disse Børn, og som et Led i Aftalerne mellem Staten og Hovedstadskommunerne er der truffet den Bestemmelse, at der ikke udredes Skoleafgift for de Elever, der før 1. August 1918 var anbragt i en af de 3 Hovedstadskommuners Mellemskole- eller Realklasser eller ved en af disse Kommuners Foranstaltning i Gymnasiet. Man har imidlertid ikke anset det for nødvendigt udtrykkeligt at optage en dertil sigtende Bestemmelse i Lovforslaget, men Ministeriet vil optage Bestemmelse herom i den Bekendtgørelse, der vil være at udstede angaaende Lovens Gennemførelse. For andre hidtidige Stipendiater i de i Lovene af 30. Marts og 5. Juli 1918 omhandlede Skoler er der ingen Afgiftsfrihed hjemlet, og en saadan foreslaas heller ikke med Hensyn til Statens højere Almenskoler udenfor Hovedstaden.

Til § 2.

Medens man har fundet det naturligt at behandle Forældrene som de principalt

afgiftspligtige, har man — navnlig under Hensyn til de ellers eventuelt nødvendige Eftersporinger af et Barns Forældre — anset det for nødvendigt at aabne Udvej for at lade Plejeforældre træde i Forældres Sted i Forhold til Skoleafgiften.

Til § 3.

Det maa formentlig anses for naturligt, at der ogsaa svares Skoleafgift for formuende selvforsørgende Elever, og at disse, da de som Regel kun vil have sig selv at sørge for, bliver afgiftspligtige med en mindre Indtægt og hurtigere naar op til Maksimumsafgiften end Familieforsørgere.

Til § 5.

Da Grundlaget for Afgiftens Beregning, Skatteansættelsen, mangler for ikke her beskattede Udlændinge eller Personer, der er skattefrie som Følge af Eksterritorialitetsreglerne o. s. v., maa der finde en særlig Beregning Sted for deres Vedkommende, men da man let vil savne Tvangsmidler til Fremskaffelse af de fornødne Oplysninger, maa man formentlig af praktiske Grunde gaa den Vej at overføre Interessen i Oplysningernes Tilvejebringelse til dem selv. Beregningen af „Skatteindtægten“ kan neppe overlades til Skolerne, men maa foretages af en skattekyndig Myndighed.

Til § 6.

Da Afgiftsaaret strækker sig over Dele af 2 Skatteaar, foreslaas det — for at undgaa Omberegning midt i Afgiftsaaret — at lade Skatteansættelsen — ligesom ogsaa Børnetallet — ved Afgiftsaarets Begyndelse være afgørende. Derimod maa man betragte det som en Selvfølge, at der, saafremt en Elev i Løbet af Afgiftsaaret overgaar fra en Mellemskoleklasse til en Real- eller Gymnasieklasse, maa finde en ny Udregning af Afgiften Sted.

Til § 9 og 11.

Beregnings- og Optræningsbestemmelserne stemmer med de nu for Hovedstadsskolerne gældende, med de nødvendige Supplementer i Anledning af, at Lovforslaget ogsaa omfatter de øvrige Statsskoler.

Til § 13.

Af Hensyn til det økonomiske Fællesskab mellem Stat og Kommunerne i Hovedstaden er det nødvendigt udtrykkeligt at træffe Bestemmelse om, hvem der kan eftergive Restancer.